

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-271/20

Aurubis AG
proti
Spolkovej republike Nemecko

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin)

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 25. novembra 2021

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Bezodplatné pridelovanie kvót – Rozhodnutie 2011/278/EÚ – Článok 3 písm. d) – Podzariadenie spojené s referenčným štandardom paliva – Pojmy ‚spaľovanie‘ a ‚palivo‘ – Výroba primárnej mede rýchlym tavením – Žiadosť o pridelenie – Požadované kvóty, ktoré ku dňu uplynutia obdobia obchodovania ešte neboli pridelené – Možnosť vydať tieto kvóty v nasledujúcom období obchodovania na účely výkonu súdneho rozhodnutia vydaného po tomto dátume“

1. *Životné prostredie – Znečistenie ovzdušia – Smernica 2003/87 – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Prechodný režim bezodplatného pridelovania kvót – Zariadenie na výrobu primárnej mede – Rozdelenie na podzariadenia – Podzariadenie spojené s referenčným štandardom paliva – Pojem – Taviareň s rýchlym tavením zabezpečujúca oxidáciu síry obsiahnutej v koncentráte mede používanom ako surovina na výrobu primárnej mede – Zahrnutie*
[Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87, článok 3 písm. t), článok 10a a príloha I; rozhodnutie Komisie 2011/278, článok 3 písm. d) a článok 6]

(pozri body 53 – 77, bod 1 výroku)

2. *Životné prostredie – Znečistenie ovzdušia – Smernica 2003/87 – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Prechodný režim bezodplatného pridelovania kvót – Časová pôsobnosť – Pridelenie kvót po dátume uplynutia obdobia obchodovania na účely vykonania súdneho rozhodnutia vydaného po tomto dátume – Zahrnutie*
(Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87, články 10a a 13; rozhodnutie Komisie 2011/278)

(pozri body 79 – 90, bod 2 výroku)

Zhrnutie

Aurubis AG je nemecká spoločnosť, ktorá prevádzkuje zariadenie na výrobu primárnej medi podliehajúce systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov (ďalej len „systém ETS“), ako je stanovený v smernici o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov¹. Uvedené zariadenie v tomto rámci patrí do oblasti činnosti, pre ktorú možno bezodplatne prideliť emisné kvóty podľa rozhodnutia 2011/278².

Zariadenie na výrobu primárnej mediácie spoločnosti Aurubis tvoria dve podzariadenia, z ktorých jedno je taviareň, v ktorej sa primárna meď získava použitím koncentráту medi s obsahom síry ako suroviny. Síra, ktorá sa nachádza v tomto koncentráte, postupne oxiduje v peci na rýchle tavenie, v konvertore a v anódovej peci, čím sa generuje nemerateľné teplo. Pri tomto procese predmetná taviareň vypúšťa do ovzdušia oxid uhličitý z dôvodu prítomnosti malého množstva uhlíka v koncentráte medi.

V roku 2014 Deutsche Emissionshandelsstelle (Nemecká správa pre obchodovanie s emisnými kvótami, Nemecko, ďalej len „DEHSt“) bezodplatne pridelila spoločnosti Aurubis určité množstvo emisných kvót na tretie obdobie obchodovania (2013 až 2020). V roku 2018 však DEHSt požadovala vrátenie časti týchto kvót, keďže sa domnievala, že výroba medi v taviarni nespĺňa kritérium „podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva“ v zmysle článku 3 písm. d) rozhodnutia 2011/278 a musí byť zaradená do „podzariadenia spojeného s emisiami z procesov“ v zmysle článku 3 písm. h) toho istého rozhodnutia. Podľa nej na to, aby išlo o „podzariadenie spojené s referenčným štandardom paliva“, musí byť hlavným cieľom spaľovania materiálu výroba tepla, pričom tento materiál musí byť navyše predmetom úplného spaľovania a môže byť nahradený inými palivami. To však nie je prípad koncentrátu medi, ktorý slúži aj ako surovina, aj ako palivo.

Verwaltungsgericht Berlin (Správny súd Berlín, Nemecko), na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu DEHSt, rozhodol položiť Súdnemu dvoru otázky týkajúce sa jednak výkladu článku 3 písm. d) rozhodnutia 2011/278 a jednak časovej pôsobnosti tohto rozhodnutia na tretie obdobie obchodovania, ktoré uplynulo 31. decembra 2020.

Posúdenie Súdnym dvorom

Súdny dvor na úvod pripomenul, že zariadenia, na ktoré sa vzťahuje prechodný režim bezodplatného pridelovania emisných kvót zavedený rozhodnutím 2011/278, majú byť rozdelené na podzariadenia. Článok 6 tohto rozhodnutia v tejto súvislosti stanovuje štyri kategórie podzariadení, a to „s referenčným produktom“, „s referenčným štandardom tepla“, „s referenčným štandardom paliva“ a „s emisiami z procesov“, pričom tento výpočet má hierarchickú povahu.

¹ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. ES L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 63) (ďalej len „smernica o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov“).

² Rozhodnutie Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1) (ďalej len „rozhodnutie 2011/278“), ktoré bolo zrušené s účinnosťou od 1. januára 2021.

Po overení, či predmetná taviareň nepatrí do prvých dvoch kategórií podzariadení, Súdny dvor ďalej preskúmal, či táto taviareň zodpovedá pojmu „podzariadenie spojené s referenčným štandardom paliva“ definovanému v článku 3 písm. d) rozhodnutia 2011/278, ktorý zahŕňa „vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie..., ktoré súvisia s produkciou nemerateľného tepla spaľovaním paliva spotrebovaného na výrobu produktov...“.

Pokiaľ ide o rozsah tohto pojmu, Súdny dvor v prvom rade uviedol, že význam slovného spojenia „spaľovanie paliva“, ktoré je v ňom uvedené, sa vzťahuje na akúkoľvek oxidáciu horľavých látok. V tejto súvislosti poznamenal, že ani zo smernice o systéme obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov, ani z rozhodnutia 2011/278 nevyplýva, že spaľovanie musí byť vylúčené z referenčného štandardu paliva, ak sa látky slúžiace ako palivo nachádzajú v surovine, ktorá sa používa v rámci dotknutej priemyselnej činnosti a ktorej obsah uhlíka je nižší ako obsah uhlíka v iných, častejšie používaných, materiáloch. Nič v týchto predpisoch totiž nenaznačuje, že by sa uplatnenie prechodného režimu prideľovania kvót malo obmedziť na činnosti, ktoré používajú materiál s vyšším obsahom uhlíka, a ktoré tak produkujú emisie presahujúce určitú hranicu.

V tejto súvislosti Súdny dvor poukázal na to, že prístup, ktorý by pridal k definícii uvedenej v článku 3 písm. d) rozhodnutia 2011/278 požiadavky alebo vylúčenia, ktoré v ňom nie sú stanovené a ktoré z neho tiež nemožno vyvodiť, by bol v rozpore so zásadou právnej istoty. V odpovedi na obavy DEHSt týkajúce sa prideľovania kvót spoločnosti Aurubis na základe referenčnej úrovne paliva, ktorá by presahovala jej potreby a umožnila by jej predať veľkú časť jej kvót, dodáva, že cieľ systému ETS neohrozuje skutočnosť, že prevádzkovateľ, ktorý znížil svoje emisie investovaním do inovatívnych technológií, má z tohto dôvodu väčší zisk z bezodplatne prijatých kvót.

Súdny dvor v druhom rade konštatoval, že pridelenie kvót na základe referenčného štandardu paliva nepredpokladá, aby jedným z cieľov, či dokonca hlavným cieľom dotknutej činnosti bola výroba tepla. Zo samotného znenia článku 3 písm. d) rozhodnutia 2011/278 totiž vyplýva, že výroba tohto tepla nie je cieľom podzariadení, ktoré sú v ňom uvedené, ale skôr prostriedkom, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie cieľa spočívajúceho najmä vo výrobe produktu.

Vzhľadom na predchádzajúce úvahy dospel Súdny dvor k záveru, že článok 3 písm. d) rozhodnutia 2011/278 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „podzariadenie spojené s referenčným štandardom paliva“ zahŕňa v rámci zariadenia, ktoré vyrába primárnu meď, taviareň s rýchlym tavením, zabezpečujúcu oxidáciu síry obsiahnutej v použitej surovine, ktorá pozostáva z koncentráту medi.

Pokiaľ ide o časovú pôsobnosť rozhodnutia 2011/278 na tretie obdobie obchodovania (2013 až 2020), Súdny dvor konštatoval, že toto rozhodnutie sa má vykladať v tom zmysle, že bezodplatné kvóty, na ktoré má prevádzkovateľ zariadenia nárok za toto obdobie, mu možno, pokiaľ sú k dispozícii, vydať aj po 31. decembri 2020 z dôvodu vykonania súdneho rozhodnutia vydaného po tomto dátume.